

Mand, som er bosat paa Stedet, navnlig Cieren eller Forpagteren af Kroen, og han er netop den, som for Diebliffet er Postexpediteur. Hvad Sæby angaaer, som af Udvalget er omtalt Pag. 62, da er Grunden til, at dette Embede ikke er optaget blandt de Postexpediteurembeder, for hvilke den høieste Gage er foreslaaet, men blandt de mindre, historisk givne i de hidtilværende Forhold. Sæby har nemlig ikke hidtil havt selvstændig regnskabsførende Postexpedition, men har været underlagt Contoiret i Frederikshavn. Af de Grunde, som af Udvalget ere anførte, vil der imidlertid fra Administrationens Side ikke være Noget at erindre derimod, om man vilde foreslaae 400 Rbd. opførte for Sæby, og Sæby altsaa opført i Forslaget blandt de største Postexpeditionssteder. Med Hensyn til Gaabense, da er der særegne Grunde, som ligge i Contractforholdet med den nærværende Færgeforpagter, som gjøre, at det ikke er blevet opført blandt de høist gagerede Expeditionsteder. Vedkommende har nemlig hidtil kun havt Andeel i Bropengene, og det er mig opgivet, at det Tillæg, som skulde gives ham som mindre Postexpediteur, hvilket ikke særffilt er opført i Lovudkastet, indeholder et rundeligt Vederlag for Tabet af de Gebyrer, han hidtil har havt, og at der derhos er taget Hensyn til den Forøgelse af Forretningerne, som maatte komme i Betragtning. Paa den anden Side indrømmes det, at det er sandsynligt, at denne Station vil i Løbet af faa Aar naae en saadan Udvikling, at det kunde være gavnligt at have en Postexpediteur der paa høiest Gage; forsaavidt gjælder da det Samme med Hensyn til Gaabense som med Hensyn til Sæby, at der fra Administrationens Side Intet kan være at erindre derimod, om Udvalget for disse to Stationer maatte ville foreslaae Postexpediturer paa 400 Rbd.

Hvad de to Embeder angaaer, som omtales i Betænkningen Pag. 63, nemlig Jernbanepostmesterens og Bestyrerens af Fodpostcontoiret, da forholder det sig vel rigtigt, som af Udvalget bemærket, at der i Udcastet til Finantsloven for 1850—51 kun var foreslaaet en Gage for den førstnævnte af disse Embedsmand

paa 1000 Rbd. Men jeg maa erkende, at jeg kun havde indskrænket mig dertil dengang, medens der ved en tidligere Leilighed var bleven begjært 1200 Rbd., fordi jeg var bekendt med, hvilke Vanskeligheder det havde at andrage paa isolerede Gagetillæg for en enkelt Embedsmand. Det var det, der gjorde, at jeg indskrænkede mig til det Allernødvørstigste, og det har jo ogsaa viist sig, at jeg ikke overvurderede disse Vanskeligheder, siden det ikke engang lykkedes mig at naae de 1000 Rbd. for denne Mand. Nu er det mig tilfredsstillende, at det ikke lykkedes mig dengang; thi der foreligger nu Data, som for endeel ere fremkomne siden den Tid, som bestemt tale for, at 1000 Rbd. ere for Lidt for denne Post, og at det virkelig er med skjellig Grund, at den er bleven opført til 1200 Rbd. i Lovforslaget. Det maa nemlig, hvad denne Station angaaer, bemærkes, at det der just fortrinsviis gjælder, at man ikke kan udmaale dens Betydning, efter dens Indtægtsheløb, skjøndt disse heller ikke der ere ubetydelige og navnlig ere stærkt i Stigende i den senere Tid; thi det er at bemærke, at den største Deel af de Expeditioner, der foresalde, passere med Frimærker, som kjøbes i Kjøbenhavn, hvoraf altsaa Indtagten ikke kommer bemeldte Station tilgode. Men forøvrigt ere Forretningerne der baade meget besværlige og meget ansvarfulde, og — hvad jeg fornemmelig turde bede lagt Mærke til — i stærk Stigning, hvilket maafee mere end noget Andet turde rejsfarbiggjøre, at Regjeringen, uagtet man tidligere har troet at kunne indskrænke Begjæringer om en Gageforhøielse til 1000 Rbd., nu mener at maatte begjære 1200 Rbd. Der foreligger mig nogle statistiske Data om denne Post, som jeg skal tillade mig at gjengive. Ifølge det Resultat, som allerede har viist sig af Portoreformen, maa det nemlig antages, at Brevantallet ved denne Station vil være omtrent 70,000 Stykker, og jeg tør dristigt paastaae, at naar man nu calculerer det til 70,000, vil man inden et Aar have over 100,000 Stykker. Desforuden er det at bemærke, at der gaaer en Mængde Pengesorfendelser igjennem den vedkommende Postembedsmands Hænder, hvorved hans Ansvar betydeligt forøges, ligesom ogsaa den store Tillid, det Offentlige maa